

חיוכים וניפנופי'יד, דמעות ופקקי'תנועה, אליצות ושתיקות

ג'תי חלך ירושלים

הכוח שהקיף את החשודים גילה בייניהם במהרה את אנשי גושי'אמונים. הללו נפוצו לכל עבר, חלקם נמלט בפיגור. שהמישטרה המשיכה לחפש אחריה עד שעת לילה מאוחרת. 15 מחברי הגוש נעצרו, כשהם מבטיחים לשוטרים שעוצ'רים אותם: "יש עוד קבוצות מפגינים בדרך." לשיירה הרגילה. גושי'אמונים הצליח לעכב את קארטר בכחצי שעה.

באותה שעה כבר התרבו חברי מועצת עיריית ירושלים בכניסה לעיר, מול בנייני האומה, לייד אנדרטת יזכור. תיזומרת הנוער של ירושלים היתה משועממת. מנצח התיזומרת הפילהרמונית, זובין מהטה, שי הגיע למקום "סתם ככה, כדי לראות את קארטר ואת טדי קולק" נטל את שרביט המנצחים, והנגנים הצעירים יחד עם הקהל, זכו בחוויה מוסיקלית. כשסיים מהטה לנצח על שני מארשים, הוא מחא כפיים לבני ה-16. "הייתם נפלאים".

שיירה העצומה החלה דוהרת לכיוון ירושלים. על פי התיכנון המוק'דם, היה עליה לעשות את הדרך מנמל התעופה בן-גוריון לשערי הבירה תוך 25 דקות. אולם כעבור 10 קילומטרים הגיעה ההוראה באלחוט: "להאט את המהירות".

מסוק של צה"ל גילה, קילומטרים אחר דים לפני הכניסה לירושלים, קבוצה חש'רה דה המונה כ-20 איש, המצוטפת ליד הכביש סביב מכונית פניון. היחידה הר'סמוייה של מישטרת ירושלים ידעה עוד קודם לכן כי לרשות אחת הקבוצות, המת'עדות להפגין נגד קארטר, עומדת מכור'רות למקום, והודעה נמסרה באלחוט ל'שיירה לנסוע לאט. מייד עברו המכוניות למהירות של 30 קילומטרים בשעה. מד'י ניות שומרי'הראש של קארטר היא שבמ'י מאשר בכל מקום אחר. כאשר הדרך אינה נק'ייה, הם מבכרים לשמור אותו במכונית.

מוער יד
כשחזר ראש'הממשלה מנחם בגין מסעו הראשון לווינגטון, הוא הירבה להניף ידיו בנמל'התעופה בן-גוריון. כשהגיע נשיא ארצות'הברית ג'ימי קארטר לישראל, התברר ממי למד בגין. קארטר נהג, בעת ביקורו בארץ, להניף את ידו בברכה נשיאותית בכל פעם שראה קהל ממתין, או כי מוחאים לו כפיים.

מהמפגינים, אבל בגין הרגיל לנופף בידו בהדרת'נשיאות לכל עבר, נופף גם לעברם לשלום. קארטר החרה אחריו ונופף יד לאותם ששלחו אותו חזרה הביתה, ואל אחיו בילי. התמינה הראשונה שהתגלתה לנשיא האמריקאי, בהגיעו לבית ראש'הממשלה, היתה של מאות שוטרים, אנשי מישמר'הגבול וחיילים, הצרים על הבית, ושל שני טבחים ממלון פלאזה, המביאים את הר'מגשים האחרונים לארוחה העומדת להת'חיל.

מכונית הנשיא, יצחק נבון, הגיעה ללא הנשיא. על המיידרכה של תחנת אגד התי'רכו כ-1,000 מפגינים שעליהם ניצח יצחק שמואל, המפגין המפורסם, רוויזיוניסט ותיק, מי שהיה ידיו של בגין במשך שנים והנהו כיום מראשי מתנגדיו. שמואלי ושני מעריצים אחרו בשלטים נגד קארטר. מישוה הניף שלט "קארטר לך הביתה!" ואחר הניף שלט נוסף "קארטר — בילי מחכה לך". ילד לבוש תחפושת של קאר'בו, אות לסורים המתקרב, הצטרף אף הוא למפגינים. שמואלי גירש אותו, כדי שלא יצולם, כי "זה לא רציני". מדי פעם בפעם נפרשו כרוות קטנות של שלום עכש'י, אולם מפגינים חבושי כיפות קרעו אותן. סוף'סוף הגיעה השיירה. קארטר, נבון ובגין ירדו מהקאדילאק שעליה שני דג'לים: דיגלו של נשיא ארצות'הברית ודגל הכוכבים'הפסים. טדי קולק קיבל אותם יחד עם הרב מנחם פרוש, רבה של ירו'שלים. התיזומרת ניגנה מארשים, כשבקע'קולות המפגינים: "קארטר לך הביתה!" על שולחן קטן במרכז הרחבה היו מונחים סידור פרחים, חלה קלועה עצומה ובק'בוך גדול של יין קונדיט'טון. קארטר לא שתה מהיין, אך הרב בצע לו צמה מהחלה. הוא אכל אותה במלוא הפה. הנשיא האמ'ריקאי חשב, ככל הנראה, כי כדי לכבד את מארחיו עליו לנגוס נגיסה גדולה מי'החלה. אחר'יך הוא פנה ללחוץ את ידיהם של חברי מועצת'העיר, נשותיהם ופונקצ'יור'גרים שונים, כשפיו עדיין לועס מהחלה. טדי נאם ובידך, קארטר התבלבל, או שלא קרא היטב את חוברת ההנחיות, והשיב ב"סאלאם" במקום בשלום. הנשיא נבון מיהר להסתלק מהמקום, עוד לפני שהסתיים הטכס. קארטר ובגין פנו לעבר הקאדילאק. נראה שקארטר נבון קצת

אימונים במיבטא אמריקאי

מה צדמים הורשו להיכנס אל תוך הבית, לפני שהתחילה ארוחת'הערב לשני הזוגות. בגין ערך לקארטרים סיור לייד ציור של זאב ז'בוטינסקי, נעצר בגין והסביר לקארטר, "זהו מורי ואדוני". קארטר הניד בראשו להבנה, אך לא ביקש פרטים נוספים. עליוה בגין הציגה את אוסף כלי'הכסף שלה בפני רוזלין קארטר ואת טס הכסף שקיבלה מנשיא מצריים אנור אל-סאדאת, והקארטרים גילו עניין דווקא במוצג זה. בחוץ עמדו עיתונאים והמתניו לסיום הארוחה והשיחה. קר בירושלים בעונה זו, בעיקר סמוך לחצות הלילה. כ-30 צעיר'רים, חברי גושי'אמונים, חובשי'כיפות, שרבים מהם צועקים במיבטא אמריקאי ברור, התרכזו במעלה הרחוב, כ-50 מטרים מביתו של בגין. הם קראו קריאות נגד נסינה, נגד בגין ונגד קארטר, התיישבו בגורך על הכביש, ושרו את שיריו של הרב שלמה קרליבך, ואחר'יך גם רקדו.

דגל וחורמיציון
בני הזוג קארטר, בצאתם מתפילה בכנסייה הסקוטית ב'אברטון, ירושלים. התפילה בכנסייה הירושלמית ריגשה את ג'ימי ואת רוזלין. הם עמדו שעה ארוכה בפתח הכנסייה, כשבוקע נראית כנסייה אחרת, כנסיית דורמיציון. הם ניצבו בשתיקה, אוחזים זה ביד זה, כשהם חבוקים. למרות שמכונית הקאדילאק הנושאת את נס הנשיא ניצבה הכן להיסעם, ביקשו בני הזוג קארטר להתייחד בחווייה דתית. על רקע הנוף היפה שנשקף לעיניהם. איש לא הטע להפריע להם.